ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.'ΑΡ. 560

ΔΕΥΤΕΡΑ
20
ΙΟΥΝΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ ... ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 47
ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΓΛ' ΑΡ ΩΦ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 31.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 29.3.ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ.ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761,7

ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΕΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁμιλῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν παρατηρουμένην ἐδῶ κομμουνιστικὴν κίνησιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης ἐδήλωσε χθὲς ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς εἰς συντάκτην τῆς «Πρωΐας»:«Ὁ κομμουνισμὸς εἶνε νόσημα χρόνιον καὶ σύνηθες εἰς ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου». Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐξ ἄλλου ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶνε ἀληθὲς ὅτι παρουσιάσθησαν μερικὰ κρούσματα κομμουνισμοῦ εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, ἔσπευσε νὰ ἐξουδετερώσῃ. Δὲν παραλείπομεν νὰ παρακολουθῶμεν τὰς διαφόρους κινήσεις αὐτῶν κατὰ τὰς ὑποδείξεις πάντοτε ἀστυνομικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν, ἐφαρμόζοντες ὁπουδήποτε τὰ κατάλληλα μέτρα. Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ κομμουνίζειν εἶνε ἀσυμβίβαστον εἰς τετὴν ἰδιότητα τοῦ μαθητοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, προβαίνομεν, ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη, εἰς ἀποβολὰς μαθητῶν ἐκ τῶν σχολείων καὶ ἀπολύσεις ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν».

Ἀλλ' οὔτε εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ κομμουνισμοῦ ὡς χρονίου νοσήματος, οὔτε εἰς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ κ. Ἀργυρὸς νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐσταναμεν ὀμεθα. Ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ σοβαρότερος ἢ ἄλλαχοῦ, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς ὅτι μὲ τὸν κομμουνισμὸν συμμαχοῦν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Δυτικῇ Θράκῃ ὅλαι αἱ ξέναι προπαγάνδαι, ἂν ληφθῇ ἀκόμη ὑπ' ὄψει ὅτι ἕνεκα τῆς «ὑπερφυοῦς» πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου κατελύθη ἡ Ἑλληνικὴ «Διασπορὰ», ὅτι δὲν ὑπάρχουν πλέον Ἕλληνες εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου. "Οτι ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ ἔκλεισε τὰς πύλας της εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετανάστευσιν, ὅτι ἐπτὰ ἑκατομμύρια συνεκεντρώθησαν εἰς χώραν τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ ἦτο ἤδη ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν παλαιὸν πληθυσμόν, ὅτι ἡ πενία εἶναι κακὸς σύμβουλος, καὶ ὅτι ἕνα τμῆμα τοῦ προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεγάλων κέντρων, χάρις εἰς τὴν ἀμεθοδίαν τῆς περιφήμου ἀποκαταστάσεως, δύναται κάλλιστα ν' ἀποβῇ οὐρὰ τῶν ἐδῶ πρωτοπόρων τῆς Διεθνοῦς. Ἂν εἰς ταῦτα προσθέσετε τὴν ἔλλειψιν ὀργανώσεως, τὴν ἐντολλοῖζ ἔλλειψιν μορφῶν καὶ τὴν ἀπουσίαν ταξικῆς συνειδήσεως μεταξὺ τῶν ἀστῶν—μικρῶν καὶ μεγάλων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας—εἶναι εὔκολον ν' ἀντιληφθῆτε διατὶ τὸ «χρόνιον» — ἄρα δυσθεράπευτον — νόσημα, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ὁ κ. Ζαΐμης, ἀρχίζει νὰ προσβάλῃ ὁλοὲν περισσοτέρους, καὶ διατὶ δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἀποβολὴν μαθητῶν καὶ ἀπόλυσιν διδασκάλων κομμουνιζόντων, ἀλλὰ νὰ φωτίσωμεν σκοτεινὰς ἢ περίπου σκοτεινὰς διανοίας.

Ἀπό τινων ἐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιαγορὰ κατακλύζεται ἀπὸ φυλλάδια καὶ βιβλία καὶ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Ἀπό τινων ἐτῶν γίνεται προσπάθεια καταλήψεως ὅλων τῶν διανοητικῶν μας προμαχώνων ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους. Ὁ Μάρξ, ὁ Ἔγκελς, ὁ Λενίν, ὁ Τρότσκυ, ὁ Στάλιν, εἶναι ἀπό τινων ἐτῶν εἰς ὅλων τὰς χεῖρας. Τώρα μεταφράζεται καὶ ὁλόκληρον τὸ «Κεφάλαιον». Συγγραφεῖς καὶ συγγραφίσκοι ἀγγαρεύονται διὰ ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 δὲν ἦτο ἐθνικὴ ἐξέγερσις κατὰ τοῦ τυράννου, ἀλλὰ ἐξέγερσις πλουσίων ἀστῶν. Συγγραφεῖς καὶ συγγραφίσκοι ἀγγαρεύονται γιὰ ν' ἀποδείξουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπῆρξεν ἱστορικὸν πρόσωπον. Καὶ οἱ κομμουνισταί, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξετόπισεν εἰς τὰς Κυκλάδας, διδάσκουν εἰς τοὺς ἀγαθοὺς Κυκλαδίτας ὅτι αἱ ἐκκλησίαι εἶναι...ἀκαλαίσθητα θέατρα. Εἰς ὅλα αὐτὰ τὶ ἀντιτάσσει τὸ κράτος; Εἰς ὅλα αὐτὰ τὶ ἀντιτάσσει ἡ ἀστικὴ κοινωνία; Ποῖα βιβλία; Ποῖα περιοδικά; Ποίαν προπαγάνδαν; Ποίας ἀνασκευὰς ὑλιστικῶν θεωριῶν; Ποῖα βιβλία ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία εἶναι μία κόλασις; Ἀπέναντι τούτου νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀστικὴ κοινωνία ἀντιτάσσει τὴν κοσμικὴν κίνησιν τῶν ἑφημερίδων—ἡ ἀστικὴ κοινωνία, ἡ ὁποία γνωρίζει καλὰ νὰ τοποθετῇ τὰ κεφάλαιά της εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ παιδικαὶ αὗται ἐπιδείξεις τῆς ὀρύσσουν τὸν τάφον...

Ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ σοβαρώτερος παρ' ὅσον νομίζει ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος ἀπειλεῖ τὴν ἐδαφικήν μας ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐσωτερικήν μας εἰρήνην. Ἡ ἀστικὴ τάξις πρέπει νὰ συγχρονισθῇ διὰ νὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ. Πρέπει νὰ λάβῃ συνείδησιν ἑαυτῆς καὶ τῆς καταστάσεως. Διότι τοιαύτην συνείδησιν δὲν ἔχει.

Τὸ χθεσινὸν μνημόσυνον

Ἡ τελευταία φωτογραφία τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης Ὄλγας, τῆς ὁποίας χθὲς ἐτελέσθη ἐν Φλωρεντίᾳ μνημόσυνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ

Οἱ Βρεττανοὶ οἰκονομολόγοι ἐπὶ τῆς παγκοσμίου καταστάσεως

Ἄρθρον τοῦ κ. Τζίμμεοτ Λαίπτον

γραφὲν διὰ τὴν «Πρωΐαν»

Ὑπάρχουν κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίοδον πολλοὶ παράγοντες ἐξωτερικῆς καὶ διεθνοῦς φύσεως, οἵτινες κάμπτουν τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ καθιστοῦν ἐπιφυλακτικοὺς τοὺς Βρεττανικοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ὑπάρχει πλῆθος βασίμων λόγων διὰ μίαν λελογισμένην ἔναντι αὐτῆς ἐμπιστοσύνην τοῦ κόσμου τοῦ κεφαλαίου. Αἱ πρόσοδοι τῆς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περισινῆς μακρᾶς διομηχανικῆς διενέξεως δέον νὰ ὑπολογισθοῦν ὡς ἱκανοποιητικαί. Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν αἱ καθυστερημέναι παραγγελίαι, αἵτινες εἶχον συσωρευθῆ διαρκούσης τῆς γαιανδρακικῆς ἀπεργίας, σχεδὸν ἔχουν ἐκπληρωθῆ, τὰ βιβλία τῶν παραγγελιῶν καθίστανται ὀλιγώτερον ὀγκώδη, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ βρεττανικὴ βιομηχανία ἢ τοὐλάχιστον μερικαὶ ἐκ τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν, ἔφθασαν ἢ πλησιάζουν νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μετὰ τὴν ἀπεργίαν δραστηριότητός των καὶ ὅτι κάποια παρακμὴ δέον νὰ ἀναμένεται κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας. Οὐχ' ἧττον ὑπάρχει σειρὰ προσφάτων γεγονότων, ἡ ἐξέτασις τῶν ὁποίων εἶναι ἀναντιρρήτως ἐνθαρρυντική. Ἡ ἐπισκόπησις τῶν εἰς χεῖρας ἡμῶν στατιστικῶν δεικνύει ὅτι ὁ γενικὸς ὄγκος τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν ὑπερέβη τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἔτους τοῦ 1926, εἰς ἀρκετὰς δὲ βιομηχανίας εἶναι πραγματικῶς μεγαλύτερος παρὰ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ μεγάλου πολέμου· καὶ, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ποιότης τοῦ ἐμπορίου κατὰ τοὺς τέσσαρας προσεχεῖς μῆνας, θὰ ἰδωμεν σχεδὸν ἀσφαλῶς τὴν πρόσφατον ἀνάρρωσιν ἀντανακλῶσαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αἰσθητῶς ἐπὶ τοῦ ὑπερθαλασσίου ἐμπορίου ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρόν. Ἂς προστεθῇ εἰς τοῦτο καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ τραπεζιτικὸς τόκος ἠρτιώθη εἰς 4 1)2 ο)ο καὶ ὅτι ἀναμένεται νέα ἐλάττωσις, διὰ νὰ πεισθῇ πᾶς τις, ὅτι ὑπάρχει πράγματι τεραστία βάσις διὰ τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἀτυχῶς, ὅμως, ὑπάρχουν, ὅπως ἀνεφέραμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, πολὺ ὀλίγοι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸν ἄλλον δίσκον τοῦ ζυγοῦ — καὶ οἵτινες ὀλοι ὀφείλονται εἰς ἐξωτερικὰ μᾶλλον παρὰ ἐσωτερικὰ αἴτια. Ἡ νομισματικὴ κατάστασις ἀπέβη λίαν κρίσιμος, λόγῳ κυρίως τῶν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀγορῶν χρυσοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Πουανκαρὲ ἐν σχέσει μὲ τὸ φράγκον. Ἀλλ' ἀπείρως μεγαλύτερον συναισθηματικὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα οἰκονομικῶν κύκλων ἀποκτᾷ τὰ ἀλλεπάλληλα πολιτικὰ γεγονότα εἰς διάφορα μέρη τῆς ὑδρογείου.

Ὁ Κινεζικὸς ἐμφύλιος πόλεμος, ἂν καὶ θεωρῆται ἀρκετὰ σοβαρός, κατήντισε πλέον νὰ ὑπολογίζεται ὡς παράγων, ὁ ὁποῖος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλοι κίνδυνοι, νέοι καὶ ἐπομένως ἐξεταζόμενοι μὲ περισσοτέραν ἀνησυχίαν. Ἡ ὀχι ἱκανοποιητικὴ κατάστασις ἐν Αἰγύπτῳ ἤλθε πάλιν εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον. Ἡ Ρωσσία ἐπρόβαλε πάλιν ὡς παράγων σημαντικῆς ἀνησυχίας, ἂν καὶ δὲν ὑπάρχουν σοβαροὶ φόβοι περὶ πολέμου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἐπειτα, ὑπάρχει πάντοτε ἡ διένεξις μεταξὺ Ἀλβανίας καὶ Νοτιοσλαυίας—μὲ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς· ἐνῷ ὁ Μουσολίνι ἐξεφώνησε λόγον, ὁ ὁποῖος εἰς προπολεμικοὺς καιροὺς θὰ ἀπεκαλεῖτο «κλαγγὴ ὅπλων» καὶ ὅστις ἐπροκάλεσε μεγάλην δυσαρέσκειαν ἐνταῦθα. Ὑπάρχει, τράγματι, ἕνα ἀόριστον, ἀλλὰ δυσάρεστον συναίσθημα, ὅτι ἀφότου ἡ πρώτη θέρμη ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Λοκάρνο παρῆλθεν, ἡ Εὐρώπη ὀλίσθησε πάλιν μακρὰν ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀντιμετωπίζει ἅπαξ ἔτι σειρὰν κινδύνων, ὁμοίων πρὸς τοὺς ἀντιμετωπισθέντας καὶ ὑπερνικηθέντας τοσάκις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη· οἱ κίνδυνοι αὐτοὶ ἀναμφιβόλως θὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ θὰ ὑπερνικηθοῦν πάλιν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον διαροῦν, συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν κύκλων.

* * *

Ἂν ὅμως ὁ Εὐρωπαϊκὸς οὐρανὸς φαίνεται κάπως περισσότερον συννεφιασμένος παρὰ πρίν, ὑπάρχει ἕνα διεθνὲς γεγονός, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ὑπευθύνων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν κύκλων ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν ἄλλων χωρῶν, εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ πραγματικοὶ ἡγέται γνώμης καὶ τακτικῆς εἰς τὴν βρεττανικὴν οἰκονομίαν καὶ διομηχανίαν ἀποδίδουν μεγίστην σπουδαιότητα εἰς τὸ ἔργον τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Γενεύης. Θεωρεῖται ὡς ἀξιοσημείωτον καὶ ὑπεραγαν εὔελπι γεγονός, τὸ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν μεγαλυτέρων χωρῶν—αἵτινες ἀκολουθοῦν πολὺ διαφορετικὰ συστήματα δημοσιονομικῆς πολιτικῆς καὶ κατέχουν διάφορον θέσιν —ὁμοφώνως διετύπωσαν πλήρεις καὶ οὐσιαστικὰς συστάσεις ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον, καθ' ὃν δύναται καὶ πρέπει νὰ προαχθῇ ἡ ἀνάρρωσις τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. Ἐκ τῆς ἄρσεως ὁρισμένων ἐμποδίων τοῦ ἐμπορίου, ὅπως αἱ ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῶν, ἡ ἀστάθεια τῶν δασμολογίων καὶ αἱ μυριάδες διαφορετικῶν ταξινομήσεων τῶν εἰδῶν εἰς τὰ δασμολόγια τῶν διαφόρων χωρῶν, ἀναμένονται γοργὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ὁλέποντες δὲ μακρύτερα πιστεύουν, ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις ἐδημιούργησε μίαν τάσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ θραδέως καὶ βαθμηδὸν διὰ τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν καὶ ἤτις ἀποβλέπει εἰς τὸ σταμάτημα τῆς ὑψώσεως τῶν δασμῶν, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐλάττωσιν τῶν προστατευτικῶν τελῶν. Ἐν ἑνὶ λόγῳ δὲ θεωρεῖται ὅτι ἀπετέλεσε πραγματικὴν συμβολὴν ἐπὶ τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, ἐξ ἧς ἡ χώρα μας, πλειότερον πάσης ἄλλης χώρας τοῦ κόσμου, πρόκειται νὰ καρπωθῇ ὀφέλη. Πρὸ ἑπταετίας ὅταν ἡ Εὐρώπη εὑρίσκετο εἰς δημοσιονομικὸν τέλμα, ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Βρυξελλῶν ἔθεσε τοὺς κανόνας τῆς δημοσιονομικῆς ἀνορθώσεως· καὶ σήμερον οἱ προϋπολογισμοὶ παντοῦ σχεδὸν ἔχουν ἰσοζυγισθῆ, ἢ ἄκρα δὲ συναλλαγματικὴ ἀστάθεια οὐσιαστικῶς ἔχει θεραπευθῆ. Σήμερον ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Γενεύης ἔθεσε τοὺς κανόνας τῆς ἐμπορικῆς σωτηρίας τῆς Εὐρώπης: «Ἂν μετὰ ἑπτὰ ἔτη— ὅπως εἶπε πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Οὐϊλτερ Λαϊπτον — τὰ ἀνακύπτοντα ἐκεῖ ἐμπορικὰ προβλήματα ἔχουν ἀντιμετωπισθῆ τόσον ἀποτελεσματικῶς, ὅσον αἱ διομησιονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ 1920, ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Συνδιάσκεψις τοῦ 1927 θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικώτατον βῆμα πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου». Οἱ λόγοι οὗτοι εὐρίσκουν ἰσχυρὰν ἀπήχησιν εἰς τὴν σκέψιν τῶν ἡγετῶν τῶν βρεττανικῶν ἐμπορικῶν καὶ διομηχανικῶν κύκλων.

GILBERT LAYTON

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΦΘΑΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀφίκοντο σήμερον ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐν Γενεύῃ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῶν Γάλλων ἁρμοδίων ἄρχονται ἀπὸ τῆς αὔριον, (σήμερον) ὁπότε ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπερτελό. Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι αἱ συνεννοήσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἀποτελοῦσαι συνέχειαν τῶν μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν συνομιλιῶν ἐν Γενεύῃ, θὰ περιστραφοῦν περὶ τὸ ἑλληνοσερβικόν, διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ὁποίου ἡ Γαλλία ἐπιδεικνύει ἐσχάτως ζωηρὸν ἐνδιαφέρον. Αἱ σχετικαὶ συνομιλίαι προκαλοῦν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν ἰδίως διπλωματικῶν κύκλων.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Τσουδερὸς θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν γαλλικῶν οἰκονομικῶν κύκλων, οἵτινες φαίνεται ὅτι ἐξετάζουν τὴν περίπτωσιν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἑλληνικὸν δάνειον. Κατὰ τὰς συναντήσεις τῶν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι θὰ ἀναπτύξουν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν καὶ τὸ σχέδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας.

ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΝΕΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ. Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Βαϊραμίου ἔφθασαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πολλοὶ βουλευταί, ἀκόμη δὲ καὶ δύο ὑπουργοί, ὁ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ τῆς Παιδείας. Ἠθέλησαν οὗτοι νὰ διέλθουν τὰς ἑορτὰς ἐδῶ, εἰς τὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπου ἡ ζωὴ εἶνε πάντως πιὸ εὐχάριστος παρὰ εἰς τὴν Ἄγκυραν. Ἡ ζέστη ἐκεῖ-κάτω καταπνιγτικὴ, ὡς πρὸς τὴν σκόνην δὲ φαίνεται ὅτι ἡ νέα τουρκικὴ πρωτεύουσα συναγωνίζεται ἐπιτυχῶς τὰς Ἀθήνας, λόγῳ τῶν κοιτηρίων καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐγκωδίζεται ἐξωτερικὸν καὶ ἐξ ἄλλου ἐμίσει τὸν ἐρασιτεχνισμόν.

Μὲ τοὺς Ἔρτσμπέργκερ καὶ Σάϊδεμαν συνέβαινεν ὅλως τὸ ἀντίθετον. Καὶ αὐτοὶ ἠγνόουν τοὺς τόπους καὶ τὰ πρόσωπα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεδίωκον ν' ἀσκήσουν κάποιαν ἐπίδρασιν. Ἀλλ' εἶχον μίαν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν διαίσθησίν των, ἰδίᾳ δὲ ἀφ' ἧς πρῶτοι ἠξίωσαν ὅπως εἰς τὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον διεξήγομεν, δοθῇ ἀμυντικὸς χαρακτήρ.

Κατὰ τὰς συνδιασκέψεις τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου εἶχον εὐτυχεῖς ἐμπνεύσεις καὶ μετεχειρίσθησαν ἐπιτυχεῖς λόγους. Ἀλλ' εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἠπατήθησαν πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐνστίκτου των. Ἔπαιρνον περίτρεμα εἰς τὴν σκέψιν ὅτι, ὁ Πρόεδρος Οὐϊλσων θὰ ἠδύνατο ἐνδεχομένως νὰ ἐρεθισθῇ ἐκ τῶν ὑπερηφάνων λόγων μας καὶ δὲν ἐγνώριζον, ὅτι ἠγέται ὡς οἱ τῶν ἀγγλοσαξονικῶν λαῶν γίνονται σκληρότεροι, ἐφάσον δὲν συναντοῦν ἀντίστασιν. Ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ θεωρηθοῦν τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ τὰ κόμματά των συνυπευθυνοὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐπισήμων διακοινώσεων τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κόμης Ρέδερν, ὡς ὑπουργὸς τοῦ Θησαυροφυλακίου, μοῦ ἔνεπνεν ἐν αἰσθημα παρηγορίας καὶ βεβαιότητος συναμα. Εἶχεν ἐπανειλημμένως ἀποταθῇ, ἀκόμη καὶ πρὸ τινος, διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου. Ἀναπτυχθεῖς ἐν Ἀλσατίᾳ ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων μαθητῶν τοῦ Κλέμενς Νέλμπρυκ (Σ. «Π.» διάσημος Γερμανὸς ἱστορικός). Συνεδέμεθα ἀπὸ ἐτῶν διὰ φιλίας, -ὀλλάκις δέ, εἰς μακρυνοὺς περιπάτους μας παρὰ τὸν Μέλαγα Δρυμόν, ἀντηλλάξαμεν τὰς γνώμας μας ἐπὶ τῶν μεγάλων γραμμῶν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ὁ κόμης Ρέδερν δὲν εἶχεν ἀκόμη συνέλθει ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς 29ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν ὁ στρατηγὸς Λουδενδορφ ἠξίωσεν ὅπως κηρύξωμεν τὴν στρατιωτικὴν χρεωκοπίαν μας καὶ ἐνεργήσωμεν ἀναλόγως. Εἶχε πεισθῇ ἐκτοτε ὅτι ὁ πόλεμος ἔπρεπε νὰ τερματισθῇ ὁπωσδήποτε καὶ ἀπέκρουε πᾶσαν ἐπίσημον δήλωσιν, δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τοῦ Οὐϊλσων συνεννοήσεων.

Τούρκων λόγῳ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τὰ γειτονικὰ κράτη. Πράγματι ὡρισμένοι κύκλοι διαδίδουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκινητοποίησε δύο μεραρχίας λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυίας. Ἡ Τουρκία λοιπὸν θέλει νὰ εἶνε ἑτοίμη διὰ πᾶσαν τυχὸν παρουσιασθησομένην ἀνάγκην. Παρὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, λέγοντος ὅτι ἡ Τουρκία προτίθεται νὰ διατηρήσῃ τὴν οὐδετερότητά της ἐν περιπτώσει ἐνόπλου συρράξεως ἐν Εὐρώπῃ, ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν μέχρι τέλους, πρὸ πάντων ἂν αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπεκταθοῦν καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια. Τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν καὶ τοῦ κλεισίματός των, ὅπως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μεγάλου πολέμου, θὰ τεθῇ πάλιν κατὰ τρόπον ἐπιτακτικὸν καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ προσδιορίσῃ ἀμέσως τὸν προσανατολισμὸν τῆς Τουρκίας εἰς τὸν νέον ἐνδεχόμενον πόλεμον.

Ἐκεῖνο ποῦ ἀποκλείεται πιστεύω εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς Τουρκίας κήρυξις πολέμου σήμερον. Ἔχει μεγίστην ἀνάγκην εἰρήνης κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν καὶ ἐπὶ μακρὰν ἀκόμη περίοδον διὰ νὰ θεμελιώσῃ καὶ συντελέσῃ τὴν οἰκονομικήν της ἀναγέννησιν καὶ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν σιδηροδρομικήν πολιτικήν της, τῆς ὁποίας εἶνε θεμὸς θιασώτης ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς. Αὐτὴ εἶνε ἡ βάσις τῶν φιλειρηνικῶν δηλώσεων, εἰς ἃς προβαίνουν οἱ ὑπεύθυνοι παράγοντες τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς.

Ἀλλὰ ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Τουρκίας, ἡ σπουδαιότης τῶν Στενῶν, ἡ πολιτικὴ θέσις τῆς Τουρκίας μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, τὸ πάντοτε λεπτὸν ζήτημα τῆς Δυτικῆς Θράκης, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Βαλκάνια—ὅλα αὐτὰ εἶνε σημεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ καταστήσουν ἀδύνατον τὴν τουρκικὴ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 240	ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 470
ΕΞΑΜΗΝΟΥ » 130	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛλΑΡ 15

Ο βόμβος αποδείχθη πληρωμής ενός έγκυρου εάν δεν φέρη την υπογραφήν του ανεξουσίου της Πρωΐας κ. Δ. Παπαγεωργίου και την σφραγίδα της εφημερίδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δραχμαί 18ν Γεωργίου Α' 1.800.000 3 ομ. 1925. Ανελλιπής τοκισμός δια τας φερούσας καθόλου περιοχάς.

Μέχρι τούδε τα τοκομερίδια του δανείου αυτού της Τραπέζης Ε 1.800.000 δεν εν τη ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΩΩ φύσει καθαρά φόρου-κατ-φόρου [Γ' (τάξις 19.00 ανά τεμάχιον, ο τόκος αυτών ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΩΩ δεν ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΩΩ ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΩΩ ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΩΩ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΚΑΙ Ο ΣΤΙΡΜΠΕΥ

Η ΕΝΤΟΛΗ ΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΘΑ ΑΠΟΣΧΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ;

ΡΩΜΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου, ἡ ἀπὸ ἡμερῶν σοβοῦσα κυβερνητικὴ κρίσις ἐξερράγη προκαλέσασα τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως Στίρμπεϋ.

Ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος, ἀποδεχθεὶς τὴν παραίτησιν, ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων κ. Βρατιάνο. Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὅστις κυρίως ἐπολέμησε τὴν κυβέρνησιν Στίρμπεϋ, θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχήν. Εἰς τοῦτο ἄλλως τε ἀπέβλεπεν, ἵνα διεξαγάγῃ ὁ ἴδιος ἐκλογάς.

Αἱ ἐκ Βουκουρεστίου πληροφορίαι προσθέτουν, ὅτι αἱ συνεννοήσεις πρὸς ἐκλογικὴν σύμπραξιν μεταξὺ Φιλελευθέρων καὶ Ἐθνικοαγροτικῶν ἐναυάγησαν καὶ ὅτι παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις μεταξὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Γίνεται μάλιστα λόγος περὶ ἀποχῆς τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῶν ἐκλογῶν, καθόσον οἱ Φιλελεύθεροι θὰ μεταχειρισθοῦν τὰς γνωστὰς ἤδη μεθόδους των ἵνα ὑπερισχύσουν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΕΔΗΛΩΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΚΥΡΩΘΗ Η ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

ΕΚΡΕΙΑΣΘΗ ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΠΙΒΛΗΘΗ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 19.—Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐνταῦθα συνεννοήσεις του.

«Γενικῶς εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς συνομιλίας μου μὲ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν μεγάλων καὶ μικροτέρων Κρατῶν, ὡς καὶ μὲ τοὺς διπλωματικοὺς των ἀντιπροσώπους. Κατὰ τὰς συνομιλίας μου ἔλαβα τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοῖς ἐκθέσω ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἔτυχε εὐνοϊκωτάτων κρίσεων ἐκ μέρους των.

»Ἰδίως παρρησίᾳ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Φῦτιτς καὶ παρέστησα εἰς αὐτὸν ὅτι μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδεχθῶμεν τὰς ἐπὶ δικτατορίας συναφθείσας συμβάσεις. Ταὐτοχρόνως ὅμως ἐπανέλαβον ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι διατεθειμένη νὰ παράσχῃ πάσας τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Γιουγκοσλαυΐας μεσῳ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ ζητηθοῦν νέαι παραχωρήσεις ἀντιτιθέμεναι πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα.

»Ἄλλα τινὰ ἐχληρὰ ζητήματα, δυνάμενα νὰ διαταράξουν τὴν εἰρηνικὴν ἀτμοσφαίραν ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῶμεν ἀπό τινες μετὰ τῆς Βουλγαρίας, διεκανονίσθησαν κατὰ τὸν ἐπωφελέστερον τρόπον.

»Θὰ μεταβῶ εἰς Παρισίους καὶ εἰς Λονδῖνον καὶ ἀκολούθως θὰ ἐπιστρέψω μέσῳ Ρώμης εἰς Ἀθήνας.

»Ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἠκούσατε τὸν ἀρμόδιον συνάδελφόν μου. Οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Καφαντάρης. Δὲν θέλω ὅμως ν' ἀφήσω νὰ παρέλθῃ ἀπρατήρητον ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ τραῦμα τὸ ὁποῖον κατηνεγκε κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν πίστεως ἡ δικτατορία. Τὸν Δεκεμβρίου τοῦ 1924 ἡ ὑπ' ἐμὲ κυβέρνησις ἐπέτυχε τὴν σύναψιν δανείου ἐκ δώδεκα ἑκατομμ. λιρῶν, καλυφθέντος ἐν Λονδίνῳ εἴκοσι πέντε φορᾶς.

»Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐζήτησαν τότε ἐξυγίανσιν, οὔτε ἔθεσαν ἄλλον τινὰ ὅρον. Ἁπλῶς ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρ' ἡμῶν τὴν ὑπόσχεσιν νὰ καλύψωμεν τὸ τότε ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνερχόμενον εἰς ἓν δισεκατομμύριον δραχμῶν. Ἡ ὑπ' ἐμὲ Κυβέρνησις ὄντως ὑπέβαλεν ἰσοσκελῆ προϋπολογισμὸν ἐκ 2,526 ἐκατ. δρ. Ἡ δικτατορία ὅμως διεταράξε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καὶ δὲν ἐτήρησε τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τῆς Ἑλλάδος.

»Ἔκτοτε ἐκράτει βαθυτάτη δυσπιστία πρὸς αὐτὴν, ὄχι μόνον μεταξὺ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ξένων Κυβερνήσεων καὶ καθόλου μεταξὺ τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐν Εὐρώπῃ. Κατὰ τῆς δυσπιστίας ταύτης εἴχομεν νὰ ἀντιπαλαίσωμεν ἐνταῦθα καὶ εὐτυχῶς κατωρθώσαμεν νὰ τὴν διαλύσωμεν.

»Ἡ ἰδέα τῆς ἐπιβολῆς αὐστηροῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἦτο βαθύτατα ριζωμένη, ἐχρειάσθη δὲ μέγας ἀγὼν διὰ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἐφαρμογή της.

»Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Ἑλλάδος, ἐπέρανεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἡ συνέχισις συνετῆς περείας πρὸς πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος εἰς δύναμιν ὄχι μόνον οἰκονομικῶς ἀκμαίαν, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς ὑπολογίσιμον.

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ

ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Ἰουνίου. — Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Μπριὰν ἐβελτιώθη, ἐλπίζεται δὲ νὰ δεχθῇ εἰς συνομιλίαν τοὺς Ἕλληνας ὑπουργούς, οἱ ὁποῖοι θὰ συνομιλήσουν ἐπίσης μετὰ τοῦ κ. Πουανκαρέ καὶ μετὰ τῶν κ. κ. Μπερτελὼ καὶ Ντεμπωμαρσέ, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ξαὶ ντ' Ὀρσαί.

Αἱ συνομιλίαι αὗται θὰ ἀφορεῦν ἰδίᾳ τὰς Ἑλληνοσερβικὰς συμφωνίας.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΓΕΝΕΥΗΣ

Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΘΑ ΛΥΘΗ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μερκούρης διελθὼν σήμερον ἐντεῦθεν συνηντήθη εἰς τὸν σταθμὸν μετὰ τοῦ κ. Καλεύρα, ὅστις τῷ ἐξέθηκε διὰ μακρὸν τὰ τῆς ἐξελίξεως τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς Γενεύην ἀπουσίας τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Ὁ κ. Καλεύρας διετύπωσε καὶ ὡρισμένας ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, συμπέρασμα τῶν ἀτελειῶν τοῦ νόμου καὶ τῶν ἀνοχερῶν τὰς ὁποίας παρουσίασε κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν αἰτημάτων τῶν διατυπουμένων εἰς τὰ ὑπομνήματα τῶν καπνεργατῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐγκρίνας τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν Μακεδονίας τηρηθεῖσαν τακτικὴν ἐξεδαίωσε τὸν κ. Καλεύραν, ὅτι τὸ καπνεργατικὸν θὰ λυθῇ διδομένης ὁριστικῆς καὶ γενικῆς λύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκλτώσεως τῶν καπνεργατικῶν διωτικῶν ὅρων, ἵνα παγιωθῇ μία μόνιμος κατάστασις, ἥτις θὰ προστατευθῇ ἀπὸ κάθε νέαν κομμουνιστικὴν ἀπόπειραν.

Περὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἐκ Γενεύης, ὁ κ. Μερκούρης μοῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀποκομίζω τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἐκ Γενεύης. Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἦλθεν ἐκεῖ καλῶς παρασκευασμένη. Εἰς τοὺς διεθνεῖς κύκλους προὐξένησε καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν ἡ χειρονομία τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ὥστε προθύμως νὰ συγκατατεθοῦν ὅλοι διὰ τὴν παροχὴν δανείου. Μέγα μέρος τοῦ προσφυγικοῦ δανείου κατὰ ρητὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ταπητουργίας.»

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως ἐργασίας εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Διάσκεψις ἀνέβαλε διὰ τὴν προσεχῆ της σύνοδον τὴν λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τοῦ κατωτέρου ἡμερομισθίου. Ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια τοῦ διεθνοῦς γραφείου ἐργασίας πρὸς προαγωγὴν τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Εἰρήνης ἐνὲ ἀνυπολόγιστος. Ἡ συντελουμένη ἐργασία βασίζεται εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου. Οἱ συντηρητικοὶ ἐργάται ἐφ' ὅσον αἱ διεκδικήσεις των στηρίζονται εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐπίπεδον, γνωρίζουν, ὅτι ἡ θέσις αὐτῶν θὰ βελτιωθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν συνθηκῶν. Τοῦτο γνωρίζοντες οἱ ταραχοποιοὶ ἐργάται, πολεμοῦν τὸν θεσμὸν ὁ ὁποῖος θ' ἀποδώσῃ θετικὰ ἀποτελέσματα.»

Εἰς ἐρώτησιν ἐπὶ τῆς γενομένης συζητήσεως κατὰ τὴν διάσκεψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὀκταώρου ἀπήντησεν, ὅτι «θὰ ἐφαρμοσθῇ ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ συνθῆκαι, ἐαθμιαίως, ἐφόσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουν.»

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ ἐργατικοῦ ὁμίλου τῆς διασκέψεως διὰ τὰς ταραχὰς τῆς Μακεδονίας ἀπήντησεν ὅτι ἡ Διεθνὴς τοῦ Ἀμστερνταμ καὶ τῆς ἐργατικῆς ἀλληλεγγύης προέβη εἰς τὴν σύστασιν χωρὶς νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν ὁλομέλειαν, προσέθεσε δὲ ὅτι «εἶνε φυσικὸν οἱ συντηρητικοὶ νὰ συγκινοῦνται ἀπὸ τοιοῦτον εἶδους γεγονότα λυποῦμενοι διὰ τὰς παρεκτροπὰς τῶν κομμουνιστῶν.»

Καὶ κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργός: «Ἐξέφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν κ. Καλεύραν διὰ τὰς εὐτυχεῖς ἐνεργείας του εἰς τὴν δοθεῖσαν λύσιν εἰς τὸ καπνεργατικόν. Ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας θὰ ἐξετάσω τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν.»

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν θην νυκτερινὴν ὁ κ. Μερκούρης ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΤΗΝ 10 Μ.Μ. ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΗΣΕ

ΧΙΟΣ, 19. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Κατὰ τὸ παρατεθὲν γεῦμα ἐγένοντο προπόσεις ὑπὸ τοῦ δημάρχου Χίου, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλη, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀλ. Κανάρη, τοῦ ναυάρχου κ. Τυπάλδου, τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς παναγυριοσοῦ κ. Ροδοκανάκη, τοῦ βουλευτοῦ κ. Παχνοῦ, τοῦ Μητροπολίτου Ψαρῶν, τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἀντιπροέδρου Ἐνώσεως Συντακτῶν, κ. Γ. Ἀθανασιάδου Νόβα καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου Μυτιλήνης κ. Λιβανίου.

Πολλοὶ ἐξέδραμον εἰς τὰ περίχωρα, ἐπανελθόντες τὴν 5 μ. μ. ὁπότε ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Μιχάλου. Ὡμίλησαν ὁ γυμνασιάρχης κ. Μαδιὰς καὶ ὁ ἠμηματάρχης οἰκοτροφείων ἐν τῷ ὑπουργείῳ Παιδείας κ. Θεοδωρίδης. Ὁ θεμέλιος λίθος κατετέθη ὑπὸ τῆς νύμφης τοῦ δωρητοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κανάρη. Εὐθὺς κατόπιν ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάρου τῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς, ἀνεγειρομένης δαπάναις τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐφοπλιστοῦ Μιχαληνοῦ. Τὸν θεμέλιον λίθον κατέθεσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Π. Τσαλδάρης.

Κατὰ τὴν τελετὴν ὡμίλησαν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βέης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Π. Τσαλδάρης, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπαας καὶ ὁ Μητροπολίτης Χίου. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου στοιχίζει ἑπτὰ χιλιάδας λίρας Ἀγγλίας, διατίθενται δὲ πέντε χιλιάδες, λιρῶν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οὐδέποτε καταστῇ τοῦτο κρατικόν. Ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ἐμπορικῆς στοιχίζει πέντε χιλιάδας λίρας Ἀγγλίας. Ταυτοχρόνως ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ κ. Μιχάλου δωρεὰ χιλίων λιρῶν ὑπὲρ τοῦ Σκυλιτσείου.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ ὁμάδων Χίου—Μυτιλήνης καὶ Σάμου. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς Χίου.

Μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν θεμελίων ἐγένετο δεξίωσις ἐκδομένων εἰς λέσχην «Ἰσότης» παραθεισα μέχρι 9ης νυκτερινῆς. Κατ' αὐτὴν παρετέθησαν ἄφθονα ἀναψυκτικὰ καὶ ἐπηκολούθησε χορὸς, παιανιζούσης μουσικῆς. Τὴν νύκτα ἡ προκυμαία ἐφωταγωγήθη καὶ ἐκάησαν πυροτεχνήματα ὑπὸ τὰς ζωπάνθους τοῦ πλήθους. Τὰ ἀτμόπλοια Πειραιά.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΔΕΝ ΒΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ Η ΕΛΛΑΣ ΝΑ ΣΥΝΑΨΗ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΕΙΣ ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 19.—Ὁ κ. Καφαντάρης διεβίβασε τηλεγραφικῶς τὰς κατωτέρω ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς του:

«Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ τῆς προχθεσινῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπέμεινε δὲ ἐν ἐκκρεμότητι τὸ ζήτημα μόνον τῆς καταρτίσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς τραπεζιτικῆς καὶ νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως διὰ τὴν τυπικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἔγκρισιν. Τὰ ἐπιτευχθέντα ἐν Γενεύῃ ἀποτελέσματα ἐδημιούργησαν ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον διὰ τὴν χώραν μας διεθνῆ ἀτμόσφαιραν. Δὲν εἶνε δὲ ἄπορον ὅτι ἔχομεν σήμερον προτάσεις δανείου συμφερωτέρας τῶν μέχρι τοῦδε ὑποβληθεισῶν καὶ θὰ ἔχωμεν αὔριον συμφερωτέρας τῶν σημερινῶν.

»Διὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κ.Τ.Ε. οἵτινες ἐξήτασαν ἐπιτοπίως τὰ οἰκονομικά μας, διὰ τῶν περισμάτων τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ κορυφῶν τοῦ δι ἐθνεῦς οἰκονομικοῦ κόσμου διὰ τοῦ λέγου τῶν κ.κ. Μπονκούρ, ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ κ. Προσπίζιλ, διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐξήρθη ἐνθουσιωδῶς ἡ καταβαλλομένη ἐν Ἑλλάδι σύντονος δημοσιονομικὴ προσπάθεια καὶ ἡ προϊοῦσα οἰκονομικὴ της ἀνόρθωσις. Οὐδέποτε ἀπεβλέψαμεν, ὡς ἀνακριβῶς ἐγράφη, εἰς τὴν σύναψιν δανείου ὡς εἰς σκοπὸν προχείρου ἐξοικονομήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Εἰς ὅλας τὰς δηλώσεις μας, πρός τε τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Τύπον ἐτονίσθη ὅτι προσφεύγομεν εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. ὅπως χρησιμοποιήσωμεν τὸ παγκόσμιον κῦρός της πρὸς ἐξύψωσιν τῆς πίστεώς μας. Δάνεια κατώρθωσε νὰ εὕρῃ καὶ ἡ δικτατορία. Δάνεια θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συνάψωμεν καὶ ἡμεῖς διαθέτοντες τὰ περισσεύματα τῶν ὑπεργύων προσόδων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἐλέγχου, ἐφόσον ὁ Ἔλεγχος θὰ ἐπροβυμοποιεῖτο νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου τούτου δανείου, περὶ τοῦ ὁποίου ἔχω ἰσχυροὺς λόγους νὰ ἀμφιβάλλω. Δάνεια ὅμως οὔτω συνομολογούμενα θὰ παρεῖχον πρόσκαιρον ἄνεσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, θὰ ὑπέσκαπτον ὅμως ἀντὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴν πίστιν τῆς χώρας. Διότι θὰ ἐγέννων τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξοφλοῦσα τὰ τελευταῖα περιθώρια τῶν οἰκονομικῶν της μέσων θαδίζει τυφλὸς πρὸς τὴν ἐξάντλησιν καὶ τὴν καταστροφήν.

»Ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοιαύτης ὀλεθρίας παρεξηγήσεως ἐπιδεικνούσης τὴν μέχρι τοῦδε κρατοῦσαν γενικὴν πρὸς τὸ κράτος μας δυσπιστίαν μᾶς προφυλάσσει τὸ κῦρος τῆς Κ.Τ.Ε., ἐρχομένης νὰ διακηρύξῃ ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ὅτι μὲ τὸ συνομολογηθησόμενον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς δάνειον δὲν μειοῦνται αἱ δυνάμεις τῆς χώρας ἀλλὰ τοὐναντίον διευκολύνονται ραγδαίως συντελουμένης τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀναπλάσεως.

»Τοιουτοτρόπως πραγματοποιεῖται ὁ δεύτερος καὶ κύριος μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς, ἡ ἀναπτέρωσις τοῦτέστι τῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος, ἡ προσέλκυσις εἰς αὐτὴν ἀθρόων καὶ εὐθηνῶν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων κεφαλαίων, ἡ συμπλήρωσις τῶν τεχνικῶν της ἐφοδίων, ἡ αὐξησις τῆς παραγωγῆς, ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῶν μαστιζομένων ὑπὸ τῆς ἀνεργίας ἐργατικῶν μαζῶν.

»Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ πραγμάτωσις τῶν σκοπῶν τούτων δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ χρόνον μακρόν, ἐφαρμοζομένου τοῦ προγράμματός μας, οὐδὲ θὰ ἐκθέσῃ τὴν χώραν εἰς ἠθικὰς θυσίας, τὰς ὁποίας πρῶτοι ἡμεῖς σθεναρῶς καὶ ἀνενδότως ἀπεκρούσαμεν. Πρώτην ἤδη φοράν ἡ Κ.Τ.Ε. παρέχει εἰς ἓν Κράτος τὴν πολύτιμον αὐτῆς ὑποστήριξιν χάριν οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως ἄνευ ἐπιβολῆς ἐλέγχου, ἄνευ ἄλλης εἰδικῆς ἐξασφαλίσεως. Ἡ ὑποστήριξις αὕτη πλὴν τῶν γενικῶν ὠφελειῶν θὰ ἔχῃ ἀναμφισβητήτως ἄμεσον ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦ δανείου.

»Ἐκπλήσσομαι εἰλικρινῶς διὰ τὸν ἐγερθέντα θόρυβον περὶ τῶν σουηδικῶν προτάσεων. Δὲν ἐννοῶ διατί πρέπει νὰ σπεύσωμεν νὰ τὰς ἀποδεχθῶμεν. Τίς βεβαιοῖ, ὅτι κατὰ Ὀκτώβριον δὲν θὰ συνομολογήσωμεν τὸ δάνειον εἰς τιμὴν ἐκδόσεως ἀνωτέραν καὶ ὑπὸ ὅρους συμφερωτέρους; Οὐδεὶς λόγος νευρικῆς σπουδῆς ὑφίσταται. Τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως δύναται νὰ συνεχισθῇ ἀπροσκόπτως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους καὶ τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ ἀνάγκας μέχρι Νοεμβρίου διὰ τῶν ἰδίων του πόρων.

»Οὐδεμία ἀνελήφθη ὑποχρέωσις ἀπέναντι ὡρισμένης ἀγορᾶς, χορηγουμένης δὲ τελικὰ, τὸν Σεπτέμβριον τῆς ἐγκρίσεως, ὅλοι οἱ σεβαροὶ οἶκοι καὶ ὁ σουηδικὸς ἑπομένως ὅμιλος θὰ δυνηθοῦν νὰ ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των, μεταξὺ τῶν ὁποίων θέλουσι προτιμηθῇ αἱ συμφερώτεραι διὰ τὸ Κράτος. Οὐδένα θὰ ἀποκλείσωμεν. Ἡ θέσις ἡμῶν εἶνε τοιαύτη· ὥστε ἂς μὴ ταρασσώμεθα ἀπὸ ἀδικαιολόγητον ἀδημονίαν καὶ ἂς ἐξακολουθήσωμεν ἠρέμως, σταθερῶς καὶ πλήρεις πίστεως τὴν ἰδικήν μας ἐξασφαλίσεως. Ἡ ὑποστήριξις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἀναμφισβήτητον ἀδημονίαν καὶ ἂς ἐξακολουθήσωμεν ἠρέμως, σταθερῶς καὶ πλήρεις πίστεως τὴν ἰδικήν μας ἐξασφαλίσεως. Ἡ ὑποστήριξις αὕτη πλὴν τῶν γενικῶν ὠφελειῶν θὰ ἔχῃ ἀναμφισβήτητον ἄμεσον ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦ δανείου.

»Ἐν τέλει διὰ τὸ ὑπομνήματος θὰ τονίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελον γίνει δεκτὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήματα ὁ Ἐμπορικὸς κόσμος τεταγμένος ἀλληλέγγυος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τοιούτου θὰ λάβῃ τὰ καταλληλα μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων του.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΑΥΡΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν συνῆλθον χθὲς χιλιάδες ἰδιοκτητῶν φωνάζοντες: «Ἐμείναμεν ἀνέστιοι! Θὰ πάρουμε διὰ τῆς βίας τὰς περιουσίας μας!»

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ξανθόπουλος ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὴν τραγικὴν κατάστασιν τῶν ἰδιοκτητῶν λόγῳ τῆς παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ψεῦδας τὴν μερίδα ἐκείνην τῶν ἐπαγγελματιῶν, οἵτινες θορυβοῦν καὶ προσπαθοῦν διὰ ματαίων μέσων νὰ ἀναστείλωσι τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου τοῦ δίδοντος ψιχία τινὰ ἄρτου εἰς τοὺς πενομένους ἰδιοκτήτας. Ἀκολούθως λέγει ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι οὗτοι ἀδιαφοροῦσι διὰ τὴν ἀστικὴν οἰκογένειαν ἣν προσπαθοῦσι νὰ διασπάσωσι προσεταιριζόμενοι τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, ἀγνοοῦν τοὺς νόμους, περιφρονοῦν τὸ Κράτος καὶ μόνον τοῦ ἀτομικοῦ των συμφέροντος ἐπιδιώκουσι τὴν ἰδιοποίησιν, μὴ διστάζοντες νὰ πατήσωσι καὶ ἐπὶ πτωμάτων ἀκόμη πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, ὡς ἔπραξαν κατὰ τὰς αἱματηρὰς σκηνὰς τῆς 10 Μαρτίου.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Ξανθοπούλου διεδέχθησαν ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ φωναί: «Ἔμεθα στρατιῶται τῆς ἰδιοκτησίας πρόθυμοι νὰ προσφέρωμεν καὶ τὴν ζωήν μας ἀκόμη ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς».

Μετὰ τὸν κ. Ξανθόπουλον ὡμίλησεν ὁ κ. Παμπούκης καὶ κατόπιν ἀνεγνώσθη τὸ ψήφισμα γενόμενον δεκτὸν διὰ βοῆς:

Διὰ τοῦ ψηφίσματος ὁ κόσμος τῶν ἰδιοκτητῶν:

«Διαδηλοῖ τὸν ἀποτροπιασμόν του κατὰ τῶν σκοτίων μεθόδων τῶν αἱματηρῶν ἀρχηγῶν τοῦ σωματείου ἐπαγγελματιῶν.

»Τάσσεται εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἐξουσίας καὶ ζητεῖ τὴν δριστικὴν πλέον ἐκμηδένισιν τῶν μεθόδων τούτων, αἵτινες ἔθηκαν